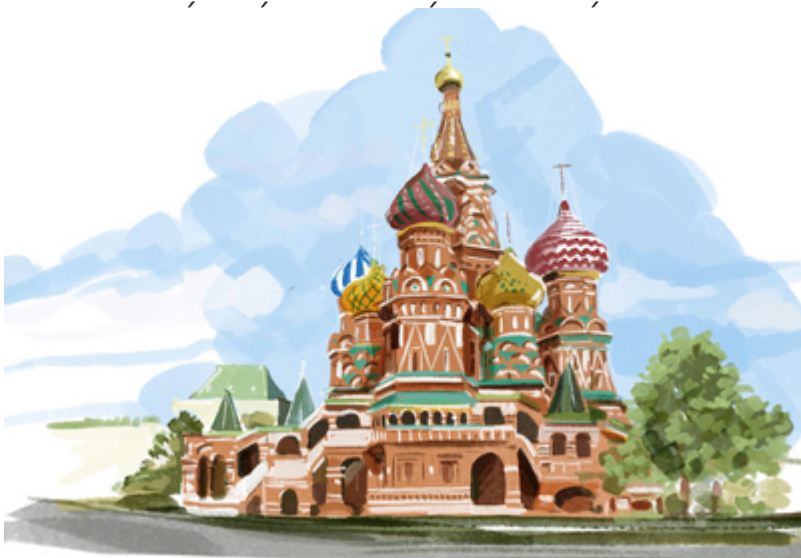

Ο άγιος Νικόλαος ο Ψωμάς

/ [Πεμπτούσία](#)

Πριν από πολλά χρόνια στη Ρωσία οι άνθρωποι δεν μπορούσαν ν' αγοράσουν ελεύθερα όσο ψωμί ήθελαν. Την ποσότητα του ψωμιού, που έπρεπε να πάρουν, την όριζε το κράτος ανάλογα με τα μέλη της κάθε οικογένειας. Έτσι στον καθέναν τό το κουπόνι μπορούσε να πάρει να λογούσε.

Στην πόλη Λένινγκραντ - σήμερα

η πόλη αυτή λέγεται Αγία Πετρούπολη - ζούσε μια ευσεβής γυναίκα, η Ελισάβετ Εφίμοβνα Χμελέβα.

Με το κουπόνι του ψωμιού της μπορούσε κάθε μέρα να αγοράζει από τον φούρνο 400 γραμμάρια ψωμί.

Το 1941, στον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, το Λένινγκραντ πολιορκήθηκε από τους Γερμανούς για 900 ημέρες, δηλαδή για δυόμιση περίπου χρόνια.

Όταν άρχισε η πολιορκία τα τρόφιμα γίνανε δυσεύρετα και τα κουπόνια του ψωμιού, που κρατούσαν στα χέρια τους οι κάτοικοι, ήτανε πια άχρηστα.

Μια μέρα η Ελισάβετ άδικα προσπάθησε γυρνώντας ολόκληρη σχεδόν την πόλη να πωσ τάχα σε «κάποια» γειτονιά «κάποιος» φούρνος αποδείχτηκαν πως ήταν όλες ψεύτικες.

Η γυναίκα γύρισε αργά το βράδυ απελπισμένη,

ταλαιπωρημένη και νηστική στο σπίτι της. Η στεναχώρια της ήταν πολύ μεγάλη. Έβγαλε το κουπόνι από την τσάντα της και κρατώντας το στα χέρια έστρεψε τα δακρυσμένα μάτια της στο εικονοστάσι και κοίταξε τον άγιο Νικόλαο. Δεν μπόρεσε από τη λύπη της να του μιλήσει την ώρα εκείνη. Το μόνο που έκανε ήταν να σηκωθεί και να βάλει το άχρηστο εκείνο κουπόνι του ψωμιού, που κρατούσε, στο μικρό, στενόμακρο, ξύλινο κουτάκι των κεριών, που βρισκόταν μπροστά από την εικόνα.

- Ας το φυλάξω, σκέφτηκε, ίσως κάποτε ξαναγίνει χρήσιμο.

Έτσι, κουρασμένη και εξαντλημένη όπως ήταν, έπεσε αμέσως να κοιμηθεί.

Την άλλη μέρα ένα απαλό σκούνημα στην πλάτη της την έκανε να ξυπνήσει από

τον βαθύ της ύπνο.

- Ελισάβετ, άκουσε τη γειτόνισσά της, τη Μάσα, να της μιλάει.

- Μάσα, πώς μπήκες στο σπίτι; ρώτησε η γυναίκα.

- Η ώρα κοντεύει εννιά και, σαν είδα πως δεν άνοιξες το κουρτινάκι σου από το παράθυρο που βλέπει στον δρόμο, σκέφτηκα μήπως ήσουν άρρωστη και ήρθα να σε δω. Χτύπησα πολλές φορές το χερούλι της πόρτας, μα δεν μου απάντησες. Κόλλησα το αυτί μου πάνω της και δεν άκουσα τον παραμικρό θόρυβο. Τότε πήρα την απόφαση να μπω στο σπίτι.

- Έκανες σαν καλή γειτόνισσα. Σ' ευχαριστώ, Μάσα, είπε η Ελισάβετ και σηκώθηκε από το κρεβάτι. Κάθισε και θα βάλω το σαμοβάρι* στη φωτιά για να πιούμε το τσάι μας.

Με τα λόγια αυτά η Ελισάβετ έστρεψε το βλέμμα της στο τραπέζι και είδε άξαφνα πάνω στο υφαντό τραπεζομάντηλο ένα μικρό φραντζολάκι ίσαμε τετρακόσια γραμμάρια φρέσκο ψωμί.

- Μάσα, πού βρήκες το ψωμί; φώναξε έκπληκτη η Ελισάβετ στη γειτόνισσά της.

Η Μάσα, που την ώρα εκείνη είχε πλησιάσει το παράθυρο και τραβούσε το κουρτινάκι για να μπει το πρωινό φως, γύρισε σαστισμένη το κεφάλι της και κάρφωσε τα μάτια στο φραντζολάκι του ψωμιού, που ήταν πάνω στο τραπέζι.

- Ένα φραντζολάκι ψωμί, είπε σαστισμένη και πλησίασε αργά, σαν μαγεμένη απ' την εικόνα που αντίκριζαν τα μάτια της.

- Μα πες μου, Μάσα, πού βρήκες το ψωμί; φώναξε ξανά τρελή από τη χαρά της η Ελισάβετ.

- Εγώ πού βρήκα το ψωμί; Εσύ θα μου πεις πού το βρήκες για να τρέξω με το κουπόνι μου να πάρω κι εγώ.

- Μα τι λες, Μάσα! Εγώ χθες μάτωσα τα πόδια μου γυρίζοντας όλο το Λένινγκραντ ψάχνοντας να βρω σε φούρνο ψωμί.

Οι δυο γυναίκες, δίχως ν' αγγίζουν το ξεροψημένο φραντζολάκι, έσκυψαν από πάνω του και κλείνοντας τα μάτια τους μύρισαν το υπέροχο άρωμά του.

- Αν λες αλήθεια πως το ψωμί αυτό δεν το πήρες με το κουπόνι σου, τότε να μου το δείξεις για να πειστώ, είπε η Μάσα.

- Να! Εδώ το έχω βάλει! Στάσου μια στιγμή και θα σου το δείξω!

Αυτά είπε τρέμοντας από συγκίνηση η Ελισάβετ κι απλώνοντας το χέρι της πήρε το στενόμακρο, ξύλινο κουτάκι των κεριών από το εικονοστάσι και το ακούμπησε πάνω στο τραπέζι, δίπλα στο μικρό φραντζολάκι του ψωμιού. Η Μάσα έσκυψε μ' αγωνία από πάνω του και, καθώς το καπάκι άνοιξε, εκείνη έμεινε με τα μάτια ορθάνοιχτα να κοιτάζει το κουπόνι του ψωμιού, που ήταν διπλωμένο κι ακουμπισμένο δίπλα σ' ένα λεπτό κεράκι.

Οι δυο γυναίκες κοιτάχτηκαν έκπληκτες κι έπειτα μηχανικά γύρισαν τα μάτια τους και κοίταξαν την εικόνα του αγίου Νικολάου στο μικρό εικονοστάσι.

- Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση, Μάσα, είπε η Ελισάβετ. Το ψωμί μου το έφερε ο άγιος Νικόλαος.

- Ναι! Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση, ψέλλισε σαστισμένη μα με σιγουριά και η Μάσα.

- Ζούμε ένα θαύμα, Μάσα, ένα θαύμα, είπε η Ελισάβετ κι έκανε τον σταυρό της.

- Ελισάβετ, είπε συγκινημένη η Μάσα. Σε παρακαλώ άφησέ με να βάλω κι εγώ το κουπόνι μου μέσα στο κουτί με τα κεριά. Πού ξέρεις; Ο άγιος Νικόλαος μπορεί να λυπηθεί τα παιδιά μου και να φέρει και σε μας ψωμί.

- Τρέξε και φέρε το κουπόνι σου, είπε με χαρά η Ελισάβετ. Φέρε το και θα κι πάλι το θαύμα του.

Η Μάσα σαν αγέρας πήγε και γύρισε στο σπίτι

κρατώντας σφιχτά στη χούφτα της το κουπόνι του ψωμιού, που είχε γραμμένο πάνω του:

επιπλέον τα δυο κουπόνια και το επέστρεψαν στη χούφτα του αγίου Νικολάου.

Την άλλη μέρα, με το που ξημέρωσε, η

Ελισάβετ βρήκε πάνω στο τραπέζι της ένα ζεστό, φρεσκοψημένο φραντζολάκι 400 γραμμαρίων, ενώ η Μάσα ένα καρβέλι ψωμί 800 γραμμαρίων.

Το νέο σαν αστραπή μαθεύτηκε στην γειτονιά και το κουτί των κεριών του αγίου Νικολάου γέμισε από κουπόνια τόσα, που δεν έκλεινε πια το καπάκι του.

Κι ο άγιος Νικόλαος ο ψωμάς κάθε πρωί άφηνε πάνω στο τραπέζι τους το ψωμί, που αναλογούσε στον καθέναν σύμφωνα με το κουπόνι του. Κι ετούτο το θαύμα κράτησε όσο και η πολιορκία του Λένινγκραντ, 900 ολόκληρες ημέρες, δηλαδή δυόμισι περίπου χρόνια.

Άννα Ιακώβου

Όταν γελάει ο Ουρανός 2

Εικονογράφηση
Αγγελική Δελεχά

Η όμορφη αυτή πραγματική ιστορία

βρίσκεται μεταξύ άλλων εννέα αυτοτελών παρόμοιων ιστοριών στο νέο βιβλίο της κ. Άννας Ιακώβου «**Όταν γελάει ο ουρανός -2**». Πριν από τρία χρόνια είχε εκδοθεί η πρώτη συλλογή ιστοριών με τον ίδιο τίτλο ([Εδώ](#) μπορείτε να διαβάσετε μια από αυτές). Με τον ίδιο τρόπο η συγγραφέας παρουσιάζει δροσερές αφηγήσεις, ευχάριστες για παιδιά αλλά και για μεγάλους, με τις οποίες θα δροσιστεί η ψυχή τους και θα τους κάνουν να γελάσουν, όπως γελάει ο ουρανός με τη χάρη των αγίων του.

Το βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Άθως - Παιδικά» με εικονογράφηση της κ. Αγγελικής Δελεχά. Ένα πολύ καλό δώρο πνευματικής δροσιάς για το καλοκαίρι που πλησιάζει.